

С решение на Окръжен съд физическото лице АНА В.Х. и дружеството „СТЕВА“ ООД са осъдени да заплатят солидарно на „ВОЛТЕКС“ ООД парични суми, произтичащи от сключен между страните договор за заем – главница в размер на 10 000 лева, възнаградителни лихви в размер на 2000 лева, както и съдебни разноски в размер на 1500 лева.

В Апелативен съд – Варна е постъпила въззивна жалба от „СТЕВА“ ООД, препис от която е връчен на „ВОЛТЕКС“ ООД. Жалбата съдържа оплаквания за неправилност на постановения съдебен акт, вкл. и в частта за разноските. Поддържа се, че първоинстанционният съд е присъдил адвокатско възнаграждение, което е прекомерно спрямо действителната фактическа и правна сложност на делото.

В хода на въззивното производство „ВОЛТЕКС“ ООД е прехвърлило вземането си чрез цесия на „ВОЛТЕКС – Х“ ООД. След осъществената цесия по отношение на „ВОЛТЕКС“ ООД е открито производство по несъстоятелност, длъжникът е обявен в несъстоятелност и дейността му е прекратена.

След насрочване на делото е открито производство по несъстоятелност на „СТЕВА“ ООД.

1. Какви са длъжимите от съда процесуални действия във връзка с оплакванията във въззивната жалба против размера на присъдените разноски?

По действащия съдопроизводствен ред не съществува процесуална възможност за самостоятелно обжалване на съдебния акт в частта му за разноските. Съгласно чл.248, ал.1 ГПК, произнасянето на съда по отговорността за разноските подлежи на изменение и допълнение от същата съдебна инстанция, която е постановила акта. По този процесуален ред следва да бъдат разгледани и възраженията на страната за неправилност. Компетентен да разгледа допустимостта и основателността на оплакванията е съдът, постановил съдебния акт, а произнасянето му по чл. 248 ГПК подлежи на обжалване по реда, по който подлежи на обжалване акта по същество – чл.248, ал.3 ГПК.

На посоченото основание производството по делото следва да бъде прекратено, а делото – върнато на първоинстанционния съд за произнасяне по реда на чл. 248 ГПК по обективирания във въззивната жалба оплаквания срещу постановеното решение в частта за разноските.

2. Следва ли да се връчи препис от въззивната жалба на Ана В.Х.?

Съдът връчва препис единствено на насрещната страна, но не и на необжалвания обикновен другар – арг. чл. 263, ал.1 ГПК.

3. Какви са длъжимите от съда процесуални действия във връзка с откритото след подаване на въззивната жалба производство по несъстоятелност на „ВОЛТЕКС“ ООД?

Откриването на производството по несъстоятелност и обявяването в несъстоятелност на ищеца не води до спиране на делото, а до промяна в представителството му. По отношение на предявения иск са приложими общите правила за процесуално представителство на несъстоятелния длъжник и същият следва да се представлява от синдика, съгласно правомощията му по чл. 658, ал. 1, т. 7 ТЗ. Предявеният иск попада в хипотезата на чл. 658, ал. 1, т. 7 ТЗ, тъй като е свързан с предприятието на длъжника. Съдът за в бъдеще следва да следи за надлежното представителство на страната и да я призовава чрез надлежния представител – синдика.

4. Какви са длъжимите от въззивния съд процесуални действия във връзка с неподалата жалба страна и с какви процесуални права разполага тя?

Солидарно отговорните лица са обикновени другари в процеса. Приложима е разпоредбата на чл. 265. (1) ГПК и всеки от другарите по делото може не покъсно от първото заседание във въззивната инстанция да се присъедини към жалбата, подадена от неговия съищец или съответник. Ето защо въззивният съд следва да уведоми необжалвания другар АНА В.Х. с призовката за първото открито съдебно заседание с указание, че може да се присъедини чрез подаване на писмена молба с преписи според броя на страните.

5. Какви са последиците от решението за откриване на производство по несъстоятелност на „СТЕВА“ ООД; дължи ли въззивният съд определени процесуални действия в тази връзка и ако да, какви?

На основание чл. 637, ал.1 ТЗ делото трябва да се спре до приключване на производството по предявяване и приемане на вземането с акт по чл. 693 ТЗ. Производството може да бъде възобновено при наличие на предпоставките на чл. 637, ал.3 ТЗ. Спряното производство се прекратява, ако вземането бъде прието при условията на чл. 693 ТЗ.

6. Какви са длъжимите от въззивния съд процесуални действия във връзка с извършеното в хода на въззивното производство прехвърляне на вземането, предмет на спора, от „ВОЛТЕКС“ ООД на „ВОЛТЕКС – Х“ ООД.

При прехвърляне на спорното право в процеса делото следва своя ход между първоначалните страни, на основание чл. 226, ал.1 ГПК. Въззивният съд не дължи нарочни процесуални действия.

7. Какъв е размерът на дължимата държавна такса за въззивно обжалване?

На основание чл. 18 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК за обжалване пред въззивната инстанция се събира такса в размер на 50 на сто от таксата, дължима за първоинстанционното производство, върху обжалваемия интерес. В случая обжалваемият интерес е в размер на 10 000 лева – главница и 2 000 лева - възнаградителна лихва или 12 000 лева, поради което дължимата държавна такса е в размер на 2% или 240 лева.

8. Ще подлежи ли на касационно обжалване решението на Апелативния съд?

Касае се за търговско дело, поради което, на основание чл.280, ал.3, т.1 ГПК решението не подлежи на касационно обжалване, тъй като е с цена на иска до 20 000 лева.